

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

«Η γραφειοκρατία δεν έληξε μόνο την άριστη αντιπολίτευση, έληξε ακόμα και το μολυσμένο Κόμμα. Ένισησε το πρόγραμμα του Λένιν, ποδ τον κυριότερο κίνδυνο τον έβλεπε στη μεταμόρφωση των δυνάμεων του Κράτους από όργανα της Κοινωνίας σε όργανα της Κοινωνίας».

ΤΡΟΤΣΚΥ
(«Προδομένη Έπανάσταση»)

Διευθύνεται από ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ | Υπεύθυνος ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΔΗΣ | Γράμματα - Αποκρισεις: ΛΕΥΚΩΣΙΑ - ΚΥΠΡΟΥ | Συνδρομές Έσωτερικού: Κυκλοφορεί κάθε Κυριακή ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΗΣ ΤΑΞΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Η απεργία των Οικοδόμων συνεχίζεται με ακαταμάχητο το αγωνιστικό σθένος των αγωνιστών απεργών, παρ' όλες τις αντιδραστικές ή απεργοσπαστικές κινήσεις της ντόπιας πλουτοκρατικής αντίδρασης και των δυνάμεων της, παρά την σκανδαλώδη τακτική της Αστυνομίας και της Κυβέρνησης, παρὰ τους τρομπουκισμούς και τις επιθέσεις των Πισσάδων και των Σεμνήδηδων για την τρομοκράτηση και τον έμφροισμό των αγωνιστών του Έργατικού κινήματος, παρὰ την επίθεση της Εκκλησίας και του ανωτάτου κλήρου που με Συνοδικά ανακοινωθέντα καλεί τους «παραιτημένους εργάτες να γυρίσουν προς την Εκκλησία και την Πατρίδα, εγκαταλείποντας τους κομμουνιστές εκμεταλλετές τους»!

Κι' αυτό γιατί το Κυπριακό προλεταριάτο έδρα να ξεχωρίζει πια τους φίλους του και τους εχθρούς του. Ξέρει πώς πια απ' την κινήση της Δεξιάς κρύβονται όλοι εκείνοι οι θανάσιμοι ταξικοί του αντίπαλοι, που ποθούν να δουν διασπασμένες τις δυνάμεις του, για να μπορούσαν να επαναφέρουν τις παλιές μορφές βίας και εκμετάλλευσης, που τις πέρασε πια στην Ιστορία ύστερα από σκληρή κι' αμείλικτη ταξική πάλη.

Κι' είναι γι' αυτό το λόγο, που καμιά από τις ματωμένες της δεξιάς δε μπορεί να δημιουργήσει οφήνη μέσα στο Έργατικό στρατόπεδο, όσο μέτρα κι' αν μετέλθει, όσα τεχνάσματα κι' αν χρησιμοποιήσει, όσες προεπιθέσεις κι' αν καταβάλει, γιατί μέσα στις χειροπιαστές συνθήκες που βρισκόμαστε, ή Κυπριακή Έργατική Τάξη, το καταλαβαίνει απόλυτα πια πως τίποτε άλλο από άρνηση δε μπορεί να βγει απ' τα εργατήρια της Έθνομποροσύνης, άρνηση σ' όλους τους τομείς, και σ' όλες τις εκδηλώσεις του Κυπριακού λαού, που κάθε παραπέρα δημιουργική του άνοδος και προκοπή, αποτελεί και μια άδρια πέτρα πάνω στο πτώμα της ετοιμοθάνατης κεφαλοκρατικής αντίδρασης.

Απράντηχη κι' αδιαφιλονίκητη απόδειξη της ώριμότητας των εργαζομένων μαζών και της ταξικής τους συνείδησης είναι η καθολική απεργία των εργαζομένων μαζών και της ταξικής τους συνείδησης.

τοποίησης είναι η οίχτη αποτυχία των πραχτόρων της αντίδρασης να εξασφαλίσουν απεργοσπαστές απ' την ύπαιθρο, παρ' όλες τις υποσχέσεις και τις διαβεβαιώσεις τους για το φάρμα ανθρώπων του λαού προς τον Σύνδεσμο Έργολάδων. Μάλιστα οι τρομπουκισμοί της αντίδρασης χάνανε τον καιρό τους στα χωριά, προσπαθώντας και να βγάλουν για τ' άφρονικά τους ανάμεσα από τη λαϊκή παράταξη. Παντού οι εργαζόμενοι τους υποδέχονταν με τον τρόπο που τους αξίζει. Μπροστά σ' αυτή την ανικανότητα της Έθνομποροσύνης να προμηθεύσει στους εργολάβους απεργοσπαστικό ανθρώπινο υλικό για τη διεκπεραίωση των δουλειών τους, πολλοί κι' όλος απ' τους αδύνατους οικονομικά εργολάβους, αρχίζουν να καταλαμβάνουν πώς δε μπορούν να έχουν ελπίδες πια για διάσπαση των απεργών, κι' αρχίζουν ακόμα να σκέφτονται στα σοβαρά πώς δεν υπάρχει άλλη διεξόδος γι' αυτούς απ' εκείνη που οδηγεί σε συνεννόηση κι' αποδοχή των εργατικών αιτημάτων για τη λύση της απεργίας.

«Ηδη μερικοί απ' αυτούς καταλάβανε πού τους οδηγούσε η άχαλντος κομταξιάς της αντίδρασης κι' αποδεχτήκαν τα εργατικά αιτήματα. Μένει τώρα, να τα καταλάβουν αυτοί κι' όλοι οι άλλοι εργολάβοι, που δε θέλανε να αυτοκαταδικασθούν σε οικονομική χρεωκοπία για το χατζή της αντίδρασης».

Το γεγονός, όμως, πως μερικοί από τους εργολάβους αποδεχτήκαν τα αιτήματα των απεργών, δεν πρέπει να νομισθεί πως απάλλαξε την καθοδήγηση του Έργατικού κινήματος από την εδύνη της Οργάνωσης της πάλης των Έργατών σε Παγκόσμια κλίμακα για την ένιωση των απεργών Οικοδόμων.

Αντίθετα, πρέπει αυτό να δηγήσει την καθοδήγηση στην άμεση κινήση της Έργατικής Τάξης και στην Οργάνωση της Πανασεργίας, στην ανάγκη, για να συντομευθεί όσο το δυνατό η διάρκεια της απεργίας, ν' απορρυχθεί η μακροχρόνια της και η εξάντληση των Οικονομικών πόρων του κινήματος, σε μια περίοδο που η ένταση της πάλης των τάξεων

δηγεί στην ανάγκη της εσχυροποίησης των Συντεχνιακών ταμείων, σε βαθμό που να μπορεί το κίνημα ν' αντιμετώπισει τους ταξικούς του αντιπάλους που βρίσκονται αυτή τη στιγμή στην επίθεση για τη συντριβή της Οργανωμένης Έργατικής δύναμης.

Οι συγκεκριμένες κρίσιμες στιγμές για το εργατικό κίνημα της Κύπρου, θέτουν μπροστά στο προλεταριάτο σοβαρά καθήκοντα. Απ' το βαθμό που θα τα καταφέρει να συνειδητοποιήσει αυτά τα καθήκοντα, θα εξαρτηθεί και το κατά πόσο θα βρούμε απ' την προσωρινή περίοδο της άμυνας, για να μπούμε στην αντιμετώπιση και στην επίθεση, όπως έγραφε κάποτε ο Γ.Γ. του ΑΚΕΔ Φ. Γωάννου.

Για την όρθη αντιμετώπιση της κεφαλοκρατικής αντίδρασης και ΠΡΟΚΛΗΣΗΣ, για την παραπέρα ανάπτυξη του κινήματος, και τη λαϊκή άνοδο και προκοπή, μένει που μπεινι τώρα σαν άμεση επιδίωξη του οργανωμένου εργατικού κινήματος είναι η συγκεκριμενοποίηση των σκοπών του κινήματος σ' ένα πρόγραμμα δράσης των μαζών με άμεσο στόχο τα Οικονομικά και πολιτικά αιτήματα της Έργατικής Τάξης.

Μ' αυτό τον τρόπο θα μπορούμε να δούμε τις πραγματικές ανάγκες του κινήματος, θα συγκεντρώσουμε τις δυνάμεις των εργαζομένων μαζών πάνω στη μια και μόνη βασική επιδίωξη για την επιβίωση του προλεταριάτου.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΕΝΙΑΙΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΕΡΓΑΤΩΝ!

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΑ-Τ-ΚΗΣ ΑΥΤΟΑΜΥΝΑΣ (Ο.Π.Α.Α.)!

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ!

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΞΙΜΟΥΜ ΜΑΖΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ!

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΛΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ!

ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ

ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟ ΚΑΙ ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΗΣ

Το πιο αποτελεσματικό όπλο που ο Μαρξισμός-Λενινισμός ύστερα από την Έπιστημονική ανάσχεση της Ίσορροπίας των δυνάμεων του προλεταριάτου θέτει στη διάθεση των εργαζομένων μαζών, των Συνδικατίων και των πολιτικών κομμάτων της Έργατικής Τάξης για την εξακρίβωση των λαθών μιας γραμμής και τη διόρθωσή της, είναι η μέθοδος της Κριτικής και της Αυτόκριτικής. Με τη μέθοδο αυτή, αυτοκριτικά, τα Κόμματα και τα Συνδικάτα της Έργατικής Τάξης, εξετάζοντες τη γραμμή τους μέσα στην περίοδο και στη διάρκεια της πάλης τους με τον Ίμπεριαλισμό, εξετάζοντες όλους τους συνδυασμούς κρίσιμους της πολιτικής γραμμής τους με βάση τους μαξιμουμ πρόγραμμα του προλεταριάτου, σε τρόπο που να απομονώνονται τα πιθανά λάθη και να διορθώνονται εργατικά, που το δόχηθοντε οι μάζες που διεξάγουν τον αγώνα στην αποτυχία και την καταστροφή.

Μ' αυτό τον τρόπο, τα πραγματικά Κομμουνιστικά Κόμματα καταρθώνοντες να διοχετεύουν μέσα στις μαζικές δραστηριότητες της Έργατικής Τάξης τη σωστή καθοδήγηση, αποφεύγοντας σοβαρά λάθη και παραεκλήσεις από το Μαρξισμό-Λενινισμό, γίνεται δυνατό να διορθώνονται τα κομματικά και Συνδικαλιστικά ήρετικά στελέχη, και να προχωρά άρματα πρὸς την άνοδο κάθε προλεταριακό κίνημα.

Τα Κόμματα της Τρίτης Διεθνούς από τα 1920 ως τα 1928 χρησιμοποιούσανε τη μέθοδο της Κριτικής και Αυτόκριτικής σ' όλες τις πολιτικές και Οικονομικές εκδηλώσεις του Παγκόσμιου προλεταριάτου, κάνανε αίσθητο έλεγχό απ' τα πάνα για την εξακρίβωση των λαθών και των παραεκλήσεων, δίνοντας με τον τρόπο αυτό μια αναπόφευκτη δύναμη στα κόμματα και τα συνδικάτα σε τέτοιο βαθμό που η Σωματιωτική γραμμοκρατία νη μπορεί να κατευθύνει τις μάζες κατά τον τρόπο που η ίδια ήθελε, να κατὰ τον τρόπο που οι ίδιες οι μά-

ζες αυτοκριτικά και δημιουργικά καθόριζαν ύστερα από την ανάλυση των αντικειμενικών και υποκειμενικών συνθηκών κάθε αγώνα, και κάθε περίοδο ή κατάστασης. Μ' αυτό τον τρόπο τα Κομμουνιστικά Κόμματα της Τρίτης Διεθνούς, που ούσιαστικά ήτανε κόμματα της γρήγορας και συντριψόντες τη Σοσιαλδημοκρατική Δευτέρα Διεθνή, μπήκανε επί κεφαλής του προλεταριάτου, κι' οργανώσανε τη συστηματική κι' αδιάλαχη πάλη των μαζών ενάντια στον Καπιταλισμό και τους ρεφορμιστές υπηρέτες του της Σοσιαλδημοκρατικής Δευτέρας Διεθνούς.

Απ' τα 1920 ως τα 1928, περίοδος που η Κομμουνιστική Διεθνή δεν είχε ακόμα αποκτήσει κάτω απ' το βάρος της Θεωροδοξιακής Στάλινικής γραμμοκρατίας, τα Κομμουνιστικά κόμματα σ' όλο τον κόσμο χρησιμοποιούσανε πάντα στην ώρα της την Κριτική και Αυτόκριτική, αναπτύξανε μια πρωτοφανή στην Ιστορία δράση, μπηκανε επί κεφαλής των σκλάβων του κεφαλαίου, και κάνανε τα Κομμουνιστικά Ίδανικά χημάτα και το τελευταίο εργατή σ' όλες τις γωνιές της γής.

Απ' τα 1928 όμως και πέρα, που η Έσωτερική πάλη της Κομμουνιστικής αντιπολίτευσης άιρησε ύστερα από την πλήρη επικράτηση της Θεωροδοξιακής γραμμοκρατίας της Τρίτης Διεθνούς ύπέστησαν μια ριζική διαφοροποίηση.

Απ' αυτή τη διαφοροποίηση έδηλα αποτελέσματα είχανε τη διαστρέβλωση του Μαρξισμού-Λενινισμού, και την προσαρμογή της Κομμουνιστικής γραμμοκρατίας πάνω στις θεμελιώδεις αρχές του Στάλινισμού που έμφροίζονται με τη θεωρία της Ομαλής Εξέλιξης ανέλιξης πρὸς τον Κομμουνισμό, τη θεωρία της δυναμότητας της Επικράτησης του Σοσιαλισμού σε μια και μόνη χώρα κ.τ.λ., την εγκατάλειψη της θεμελιώδους αρχής του Λενινισμού για την Έπανάσταση και τη δικτατορία

του προλεταριάτου, την προστάθεια των κομμάτων της Κομμουνιστικής Διεθνούς ν' αφαιρέσουνε από το Μαρξισμό-Λενινισμό το Έπαναστατικό μέρος της διδασκαλίας του, κάτω από το πρόσχημα της νομιμότητας κ.τ.λ., που για να στήριζοντε τη ριζική αυτή διαφοροποίηση τα πάνω στεράματα της γραμμοκρατίας αφαιρέσανε απ' τα προγράμματα τους την Κριτική και Αυτόκριτική, εφαρμόζοντες την έσοκομιακή δικτατορία και την τρομοκρατία σαν μέσα για την εμικράτηση τους πάνω στις εργαζόμενες μάζες. Άμεσο αποτέλεσμα της έσοκομιακής αυτής εξέλιξης ήχαμε την πλήρη επικράτηση της Σωματιωτικής και Κομματικής γραμμοκρατίας, την αποβολή της αντιπολίτευσης και τις άπανωτές ήττες του προλεταριάτου στη Γερμανία 1933, στην Ίσπανία 1934-1935, στην Κίνα 1927 για τις οποίες υπεύθυνη ήτανε η Κομμουνιστική γραμμοκρατικοποίηση στή τη Διεθνή, που με την εγκληματική ρεφορμιστική της καθοδήγηση δόχησε τον Κόσμο και το προλεταριάτο πρὸς το δικτατορικό Παγκόσμιο πόλεμο και την καταστροφή, και που καταδικάστηκε απ' αυτή την ίδια στην αυτοδιάλυση.

Στην περίοδο του πολέμου η ρεφορμιστική Στάλινική καθοδήγηση ανάπτυξε τον πατριωτισμό και τον Έθνικισμό των μαζών σε βαθμό που ν' αφίσουνε κατά μέρος την πάλη των τάξεων ν' αφιέρωνε τα όπλα και να πολεμήσουνε ενάντια στο φασισμό, άντες να παλαίψουνε για την άπελευθέρωση του προλεταριάτου από τα νύχια της Ίμπεριαλιστικής Έκμετάλλευσης.

Όλα αυτά γίνανε ύστερα από την εγκατάλειψη του Μαρξισμού-Λενινισμού, την πλήρη επικράτηση των ρεφορμιστών και της γραμμοκρατίας, την άμείλικτη κατάλυση κάθε Μαρξιστή Έπαναστάτη και το σρωξέμο των μαζών στα αντιμαρξιστικά Έθνικιστικά κανάλια. Απ' τα 1928 και πιο πέρα, τα Κομμουνιστικά Κόμματα κι' όλο που κόπονται για την

Κριτική και Αυτόκριτική όταν αντιμετώπιζοντε τη δυσάρεσκεια των μαζών, έντονα απ' την καθήμενη δράση τους φαίνεται ολοκάθαρα πως εγκαταλείψανε τη μέθοδο της Κριτικής και Αυτόκριτικής τόσο στις έσοκομιακές ζυμώσεις και συζητήσεις, όσο και στις Συνδικαλιστικές εκδηλώσεις και τις μαζικές κινήσεις.

Κι' έκει ακόμα που οι Στάλινικοί αναγκάζονταν, ύστερα από την πίεση των γεγονότων να χρησιμοποιούσανε τη μέθοδο της Κριτικής και Αυτόκριτικής κάθε αγώνα και κάθε έσοκομιακής εκδήλωσης το κάνανε πάντα κατόπι έρετης, όταν πια θα κρυθώσε το αίθερο, θα τελέψει ο αγώνας, και θέχει πια λησμονήσει η Έργατική Τάξη την επιτυχία ή την αποτυχία που υπέστησε σαν άμεση συνέπεια της δράσης, ή της λαθεμένης καθοδήγησης.

Στην Κύπρο η Κομματική και Συνδικαλιστική γραμμοκρατία φαίνεται να έχει ξεαιρετικά άδυναμια πάνω στην έσωτερική δικτατορία, και πολύ διαστρεβλωμένη αντίληψη πάνω στην ελευθέρη και δημοκρατική δημιουργική Κριτική και Αυτόκριτική.

Άρνείται την Κριτική στη διάρκεια του αγώνα, προσπαθώντας να πείσει τις μάζες πάνω στην δρθότητα και ε' αλάτωση της καθοδήγησης, διεξάγει κάποιο αγώνα με τον τρόπο που η ίδια πιστεύει σαν το μοναδικό σωστό έξω από κάθε κριτική και αυτοκριτική και μαζική συζήτηση, γεγονός που δόχησε πολλές φορές σε σοβαρές κι' άπολύτες ήττες το Κυπριακό προλεταριάτο.

Η κριτική και αυτοκριτική είναι όπλο που αχρηστώ πάνω στο σώμα του Ίμπεριαλισμού όταν γίνεται δημοκρατικά και δημιουργικά, μέσα στην περίοδο και στη διάρκεια της πάλης των απεργιών, και για να δόχησει στη συνειδητοποίηση των συνθηκών, την ανάπτυξη της μαζικής μαχητικότητας, της δοκιμασίας της γραμμής, αποφεύγει κάθε επικίνδυνη παρακμή (συνέχεια στη 2α σελίδα)

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ

ΟΛΟΠΛΕΥΡΗ ΚΑΙ ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΜΑΖΙΚΗ ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

ΤΟΥ Σ. Γ. ΟΝΗΣΙΟΥ

Η επίθεση των εργολάβων οικοδόμων ενάντια στις καταχτήσιες των εργατών δεν πρέπει να ξεετασθεί σαν ένα μεμονωμένο γεγονός, αλλά σε συσχέτιση με τη γενική επίθεση του Παγκόσμιου Καπιταλισμού ενάντια στην Έργατική Τάξη. Η επίθεση αυτή αποτελεί μέρος γενικού επιθετικού σχεδίου που από πολλοί έχει καταστρωθεί και αποφοσιωθεί στο έπιτελείο της άστικής τάξης.

Η άστική τάξη της Κύπρου μπροστά στο φάσμα του θανάτου και του αφανισμού της σαν ήγετικής τάξης έπιζητούσε πάντα να βρεί κάποιο τρόπο να χτυπήσει το προλεταριάτο να το αφοπλίσει και στο τέλος να το υποτάξει κάτω απ' τάζυγο της, το ζυγό της οικονομικής καταπίεσης και της εκμετάλλευσης.

Η εύκαιρία παρουσιάστηκε με τη διαφύση εργολάβων και εργατών, που είχε σαν αποτέλεσμα την κήρυξη της απεργίας.

Είναι καιρός τώρα που οι διάφοροι ήγέτες της σεσημασμένης φασίστας, δυσσοδομούσανε ενάντια στην Έργατική Τάξη, και καρτερούσαν την εύκαιρία να χτυπήσουν. Είχανε έπισημάνει κιόλας σαν στόχο τους, την πρωτοποριακή Συντεχνία των Οικοδόμων. Το καταχθόνιο σχέδιο της αντίδρασης ήτανε ν' αρχίσει η επίθεση απ' αυτή τη Συντεχνία, που θεωρείται σαν το προπύργιο της Έργατικής Τάξης, και πώς ύστερα από το τσάκισμα της Συντεχνίας αυτής, η εργατική τάξη, άνικανη ν' αντισταθεί άλλη σοβαρά αντίσταση, θα πέσει σίμφορη κάτω απ' τα κτυπήματα της αντίδρασης.

Αυτό είναι, το σχέδιο της αντίδρασης στην Κύπρο, που πρέπει να το έχουνε υπ' όψη τους οι εργάτες και να εντείνουμε όλες τους τις δυνάμεις για την άμεση περιφρούρηση των κατακτήσεων της τά-

ξης τους απ' τη λυσασμένη επίθεση της αντίδρασης.

Η σιμωσία της πόλης των Οικοδόμων είναι τεράστια. Απ' αυτή θα εξαρτηθεί η επιβίωση της Έργατικής Τάξης σαν οργανωμένη δύναμη Ισοκράτους και επιβάσει τα εργατικά δίκαια, και η νίκη της Έργατικής Τάξης θα φέρει τη διάλυση σ' όλες τις εξασθλωματικές άντεργατικές συντεχνίες που φέρουνε το όνομα «Νέες Συντεχνίες» και θα σαρώσει τελειοτικά το σαβρό και έτοιμόροπο οικοδόμημα της οργανωμένης αντίδρασης που φέρει το όνομα ΚΕΚ.

Η άστική τάξη ξέροντας καλά τι θα πάθει ύστερα από μια νικηφόρα έκθεση του άπεργιακού αγώνα, έπιστρατεύει όλα τα θεμιτά κι' άθεμιτα μέσα: έκθιασμούς, τρομοκρατίες, χαφιεδισμούς, οικονομικές κυρώσεις, απολύσεις άριστερών υπαλλήλων κ.τ.ρ.

Η Έργατική Τάξη της Κύπρου ως άπαντήσει σ' αυτά τα άσπρα μέσα με ένα γενικό υποκόταρσιμα της δεξιάς, όπου κι' αν εύρίσκειται. Στα καταστήματα και τα καφεενεία, στα κέντρα άνευαρχίας και τους κινηματογράφους, στα ξενοδοχεία και τα θέατρα, όπου γενικά βρισκείται η δεξιά αντίδραση και ρουφά το γαίμα των εργαζομένων τάξεων.

Καμιά έπιχείρηση, καμιά εργασία δεν πάει μπροστά χωρίς την ύποστήριξη της πλατειάς καταναλωτικής μάζας των εργαζομένων.

Παράλληλα με τα οικονομικά αντίποινα πρέπει να ένταθεί ο Παιγκόπριος έρανος για την ύλική ύποστήριξη της άπεργίας, και κάθε προλεταρίας και κάθε μισάτος που βρισκείται στην παράταξη μας δφείλει να πρέπει να μπει επί κεφαλής των μαζών για την ήθική και ύλική ύποστήριξη των απεργών, για τη Νίκη και το θρίαμβο της Έργατικής Τάξης. Όλοι και όλα για τον αγώνα. Όλοι και όλα για τη ΝΙΚΗ.

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΦΑΚΟ

ΚΡΙΜΑ!

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο πως η ανεργία άρχισε, έδω κι' αρκετό καιρό να μασιτίζει τον τόπο μας. Έκαστον...

Αντίθετα, ένα γεγονός που συνέβηκε την τελευταία εβδομάδα στη Λεμεσό, γέμισε τη ψυχή των εργατών, εργαζομένων...

Γιά μας, όμως, όπως και για κάθε λογική σκεπτόμενο άνθρωπο, αυτή η πράξη των εργατών αυτών, που έδουλεύανε...

Κρίμα, πολύ κρίμα, για τους συναδέλφους αυτούς, που, θέλοντας να κάνουν κάτι το δημιουργικό κι' αξιοπρόσεχτο...

ΟΛΟΠΛΕΥΡΟ ΑΓΩΝΑ

Η εργατική τάξη και γενικά όλος ο εργαζόμενος κόσμος, κινητοποιείται δόλοπλευρα...

Ενώ, δυστυχώς—τό λέμε μ' ανεπίσημη πικρία, γιατί πρόκειται για τη νίκη, τη θύση της τάξης μας—δεν πρόκειται για τίποτ' άλλο και στην περίπτωση της ΑΟΝ, παρά για ένα σκέτο χαρτοπόλεμο, κάτο από την υπογραφή του κάθε άργόμισθου γραφειοκράτη...

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΨΙΔΙΑΣΠΑΣΗ

Την περασμένη εβδομάδα κι' άλλη «διάσπαση» έγινε στο στρατόπεδο των Κομμουνιστικών Κομμάτων της δύναμης της Κομμουνιστικής Αλληλεγγύης στην Πολωνία. Ο ήγμετης του Κόμματος Γκομούλκα, διαφώνησε με την υποταχτική στάση...

Μα αυτή τη φορά το ζήτημα πήρε διαφορετική μορφή από τις άλλες παρεμφερείς περιπτώσεις που σημειώθηκαν στις άλλες χώρες—Γουαγουατσία, Ούγγαρία, Αυστρία, Ιταλία, Ελλάδα κλπ. Στην περίπτωση του Γκομούλκα σημειώθηκε το έξης αξιοσημείωτο, που μονάχο του θρονιόφωδός της η Σοβ. γραφειοκρατία έξαικολουθεί να χρησιμοποιεί τις παλιές της μεθόδους...

μοσιεύτηκε στις εφημερίδες πως έκανε «θλιωσή μετανοίας», πως «αναγνώρισε τα λάθη του» κτλ. Αυτό μάς θυμίζει τις περιβόητες «δηλώσεις μετανοίας» των μπολσεβίκων ηγέτων Ζηνόβιεφ, Καμένεφ, Μπουχάρν, Ράντεκ κλπ που...

ΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ ΑΓΡΥΠΝΟΥΝ

Η «Τρίτη Γαλλική Δημοκρατία» έδω και τρεις-τέσσερις μέρες θρίσκειται χωρίς Κυβέρνηση. Κανένας ριζοσπάστης, ή σοσιαλίστης ή Καθολικός δεν κατώρθωσε να στρέψει Κυβέρνηση, γιατί στην ουσία...

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

Τον τελευταίο καιρό όλο και φιγουράρει ανάμεσα σ' άλλους τους άλλους, σε κάθε μαζική λαϊκή κινητοποίηση και τ' όνομα της ΑΟΝ, με φαρδείς υπογραφές Γ.Γ. και Β. Γενικών Γραμματέων κτρ.

Ενας που δεν ξέρει τι σημαίνει και, προπαντός ένας ξένος, θα φαντάζεται πως πρόκειται για καμιά πραγματικά μαχητική προλεταριακή οργάνωση, ότι δηλ. ΖΩΝΤΑΝΟ ΣΣΜΑ υπάρχει πίσω από τους αναριθμητούς απειρόχρωμους σταλινικούς μυριανεμίζοντας πέπλους.

Ενώ, δυστυχώς—τό λέμε μ' ανεπίσημη πικρία, γιατί πρόκειται για τη νίκη, τη θύση της τάξης μας—δεν πρόκειται για τίποτ' άλλο και στην περίπτωση της ΑΟΝ, παρά για ένα σκέτο χαρτοπόλεμο, κάτο από την υπογραφή του κάθε άργόμισθου γραφειοκράτη...

Όμως, ως «μη καθέδουον», τα τελευταία χρόνια άρχισε η νύχτη, κι' όλ' η μάζα, και τους παίρνει χαμπάρι, και πού κόσμο και τοπικά και σύντομα θά τους θρονιόφωδός, με το μαχαίρι στα δόντια, πως δεν θέλει τις χρυσές υπογραφούλες τους, μπροστά ή πίσω από τ'...ανεξάντηλα «άνακονα» τους, μα τον ίδιο τον έαυτούλη τους πρώτο και πρωτοπόρο σε κάθε μαχητική κομμουνιστική εξόρμηση της νεολαίας, όχι της ΑΟΝ, ΕΠΟΝ, Α.Ν.Ε., Σ.Ν.Ε. κτρ με τα παραδόξωρα λάθωρα της, μα της ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ, την ΚΟΚΚΙΝΗ Κ' ΟΛΟΚΟΚΚΙΝΗ—σάν τ' άγινό κι' ακοίμητο γαίμα της—ΣΗΜΑΙΑ.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ

κλιση, σπράχνει τις μάξες σε άβηθ κι' αλάβευτα συμπεράσματα που βλα μαζι αποτελούν τη βάση για κάθε έντιμη ή άπειρη του προλεταριάτου, στην αλλη του ενάντια στον Ιμπεριαλισμό για την πλήρη λαϊκή και ταξική του επικράτηση.

ΗΓΕΣΙΑ ΚΑΙ ΜΑΖΑ

ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ

Οι τελευταίες μεγάλες απεργιακές κινητοποιήσεις της Κυπριακής Εργατικής Τάξης, είχαν όλες τους ένα κοινό χαρακτηριστικό. Τη διαίρεση και τη διαμάχη μεταξύ εργατών και εργατών, που έχει τις ρίζες της στο διαχωρισμό των οργανωμένων εργατών σε Νεοσυντεχνιακούς και Παλαιόσυντεχνιακούς εργάτες, το μεγαλύτερο εμπόδιο στο δρόμο της ανάπτυξης του Κυπριακού Εργατικού Κινήματος πάνω σε καθαρά ταξική βάση.

Απ' αυτό φαίνεται ξεκάθαρα πως το Κυπριακό προλεταριάτο δεν κατώρθωσε ακόμα να μπει στο δρόμο της πάλης των τάξεων, ν' αφομοιώσει το Μαρξισμό-Λενινισμό, να κάνει σχήματα του τα πορίσματα και συμπεράσματα του Επιστημονικού Σοσιαλισμού, ν' αντιληφθεί πλήρως τον ιστορικό ρόλο του σαν μαχητική πρωτοποριακή τάξη, στην πάλη για την Επαναστατική κατάληψη της πολιτικής εξουσίας και την Επαναστατική κατάργηση του καπιταλισμού, να καταλάβει με λίγα λόγια πως Ιστορικοί και Κοινωνικοί Νόμοι το οδηγούν σε μια βίαιη ρήξη με τις υπάρχουσες συνθήκες Ιμπεριαλιστικής εκμετάλλευσης, και τον προορισμό του να μπει έπι κεφαλής των πλατειών λαϊκών μαζών για τη συντριβή του Ιμπεριαλιστικού κόσμου που πεθαίνει, και την οργάνωση της καινούργιας αταξικής Κοινωνίας του Επιστημονικού Σοσιαλισμού, σαν τη μόνη και αναπόφευκτη, όρθη λύση του Κοινωνικού προβλήματος.

Δείχνει ακόμα πως, η Κυπριακή Εργατική Τάξη, είναι έπικινδυνα διαίρεται, πως ύπστατα ένας έπικινδυνος και έπιζήμιος ανταγωνισμός μεταξύ των Παλαιόσυντεχνιακών και Νεοσυντεχνιακών εργα-

τών, που δλοένα και πιο πολύ, μεγαλώνει το χάσμα που χωρίζει τους εργάτες και τους έμποδίζει να ενωθούν για να διεκδικήσουν από κοινού τη λύση των οικονομικών και πολιτικών αιτημάτων της Εργατικής Τάξης.

Ο πιο σοβαρός παράγοντας για τη διαίρεση της διαίρεσης είναι η Νεοσυντεχνιακή ήγεσία, το όργανο αυτό της Κεφαλαιοκρατικής αντίδρασης που ζει από τη διαίρεση των εργατών, και είναι γι' αυτό

ΤΟΥ σ. ΑΡΤ. ΠΕΡΑΙΟΥ

έχθρος της ενότητας των μαζών, έχθρος της ανάπτυξης της προλεταριακής αλληλεγγύης, έχθρος της άνδου των μαζών, σύμμαχος της Κεφαλαιοκρατικής όλιγαρχίας και πιστός λακές ύπρέτης της.

Δικαιολογημένα λοιπό χαρακτηρίζουμε τη Νεοσυντεχνιακή ήγεσία σά λακέ του φασισμού κ' έχθρο της Εργατικής Τάξης πολύ έπικίνδυνο.

Ενας ακόμα παράγοντας για τη διαίρεση της διαίρεσης των εργαζομένων μαζών, είναι και η Παλαιόσυντεχνιακή ήγεσία. Αυτή παρά τις παρασχηρήσεις που έκανε τελευταία στην περίπτωση των αιτημάτων των Οικοδόμων προς τους Νεοσυντεχνιακούς, πού πέρα απ' αυτή την παραχώρηση, δεν πταίει ποτέ της από του να ύποσκαφτεί την ενότητα των εργατών ένεκα της γραφειοκρατικής της φύσης, των προνομίων και των ιδιαίτερων συμφερόντων που άπόχτησε άπο τη θέση της σαν ήγεσία των Εργαζομένων μαζών.

Πάνω στο ζήτημα της ενότητας των μαζών άκούσαμε τελευταία και τις δυό Συντεχνιακές καθοδηγήσεις σε ύπεραμύνονται της Εργατικής

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΑΠ' ΤΑ ΚΑΤΩ

Ενότητας, και να μιλάνε για συνεργασία των δυό αντίθετων Συντεχνιακών συγκροτημάτων, ενώ στην πραγματικότητα δεν πιστέψανε ποτέ τους σε μια τέτοια ενότητα και δουλεύουν φανερά για τη μη πραγματοποίησή της.

Τά στοιχεία που συγκεντρώνουμε κάθε μέρα άποκαλύπτουν πως οι διαπραγματεύσεις που γίνανε απ' τα άνω για την ενότητα του κινήματος, άποτέλωσαν μια φανερή δημοκωπία για τη συσκότιση και την παραπλάνηση των εργατών, και έχανε σά σκοπό τους να συγκαλύψουν την πραγματική αιτία της διαίρεσης της Εργατικής Τάξης.

Με λίγα λόγια, οι διαπραγματεύσεις άνάμεσα στις δυό ήγεσίες, το Διοικητή Εργαζομένων και το Σύνδεσμο Εργαζομένων που διεκρίθησαν έαφηνικά για να κρηχθεί η άπερμία Οικοδόμων, δείχνουν πως και οι δυό εργατικές καθοδηγήσεις αγονίζονται όχι για την ενότητα της Εργατικής Τάξης, μα για να κερδίσουν η καθεμιά τους την έμπιστοσύνη των μαζών, ξεκινώντας άπο δυό δλοτέλα αντίθετους πόλους έχοντας για γνώμονα τους όχι τα πραγματικά εργατικά συμφέροντα, μα τα συμφέροντα τα προσωπικά τους σά καθοδηγήσει.

Υστερα άπο την άποτυχία αυτή, και την άπεργία που μεσολάβησε, οι εργαζόμενοι οδηγούνται σε μια σύγκρουση που απ' αυτή έκείνου πού θά ώφεληθούν είναι άναμφίβολα οι έκμεταλλευτές της εργατικής τους δύναμης. Οι άνθρωποι που ζούν άπο τον ιδρώτα τους. Η διαίρεση της διαίρεσης των Εργαζομένων σε Νεοσυντεχνιακούς και Παλαιόσυντεχνιακούς είναι έπιδλωξη

της ντόπιας αντίδρασης που βρήκε γόνιμο έδαφος έξ αιτίας της άντεργατικής πολιτικής της Παλαιόσυντεχνιακής καθοδήγησης που ΠΙ ΣΤΕΥΕΙ πως όσοι άπο τους εργάτες δεν άκολουθούν τη γραμμή της, όσοι την άντιπάλαιοντα κι' άκολουθούν έξωριστή πολιτική γραμμή μέσα στις Παλιές Συντεχνίες δεν άποτέλωσαν θέση μέσα σ' αυτές, αντίληψη που στην πρακτική της έφαρμόση οδήγησε στη διαρροή των Παλαιόσυντεχνιακών εργαζομένων και την έδρωση των Νέων Συντεχνιών.

Στην περίπτωση αυτή, με την έξωφθαλμη άντεργατική πολιτική της Παλαιόσυντεχνιακής καθοδήγησης έχληρωθήκε ό εύσεθής πόθος της Κεφαλαιοκρατικής αντίδρασης, διαίρεθηκε το Εργατικό κίνημα και σαν πρακτικό αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής έχουμε τώρα τη διάσπαση της Εργατικής Τάξης που έκφράζεται με τις Παλιές και τις Νέες Συντεχνίες.

Κι' ακόμα πού πρακτικό άποτέλεσμα αυτής της πολιτικής έχομε τον αύξανόμενο ανταγωνισμό μεταξύ Νεοσυντεχνιακών και Παλαιόσυντεχνιακών εργαζομένων, πού δεν μπορεί να ούθώσει με κανένα είδους περιορισμό πάνω στη μέθοδο της πρόληψης των εργαζομένων στις δουλειές, γιατί η χρησιμοποίηση της μεθόδου αυτής ούδέν πού πολύ τον ανταγωνισμό αυτό, αύξάνει τά μιση μετάρη εργαζομένων και εργαζομένων, πράγμα που σε τελευταία άνάλυση σημαίνει πως φθείρονται άναπαρόρθωτα εργατικές δυνάμεις για άφύσικους σκοπούς, γεγονός που απ' αυτό όφελείται μονάχο η πλουτοκρατική εκμετάλλευση (συνεχίζεται)

ΤΟ ΟΠΙΟ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΚΑΙ ΑΠΕΡΓΙΕΣ

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΗΝ «ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟ»

Αγανακχημένη άπο το άπεργιακό κώμα που έξοπασε τον τελευταίο καιρό στην Κύπρο, «Εθνομορφούν, δεν ήταν δυνατό να μη έπιστρατεύει κοντά σά άλλα της άου, τους Χειριστές της, τ' Εγγαγγέλι της, τους Άποστόλους Παύλους της, τοποθετώντας τους πλάι στους Πισάδες της, τους Χίτες της, και τους τραμπούκους της, ξαναγκάζοντάς τους να παίξουν θέλοντας και μη έστω και χιλιάδες χρόνια μετά τον θάνατό τους το ρόλο του άπεργιακού πράχτορα της πλουτοκρατικής αντίδρασης.

Διαβάσε τη Φωνή της Κύπρου 4 του Σεπτεμβρη 1948, πού να πιστέψετε όσαι άμφιβάλλετε.

Οι πλείρες—λέει η Φωνή της Κύπρου—καταδικάζονται άπο την Ίεση Γραφή, τον Χριστό, και τον άπόστολο Παύλο. Η Ίεση Γραφή, έξηγη ή Φωνή της Κύπρου—λέγει φωνή της άουτικής τάξης—λέγει: «Έξελιχθήκατε άνθρωπος έπι το έργον αυτό και έπι την εργασία σου άπό τ' άου έσπείρας». Άρα τό δχτάωρο, τό σαργαντατεράωρο κτρ, είναι άντιχριστιανικά, κ' άποτέλωνε έργα του Σατανά!!

Ο Ίησους Χριστός διά της παραβολής των εργαζομένων του άμπελώνα καθώρισεν, ότι ό έργαζόμενος συμφωνεί μετά των εργαζομένων την διάρκειαν της εργασίας άπο της Ίης ηρωϊκής ώρας και σ' ότω καθέξης, και τον μισθόν έμάστον. Οι εργαζομένοι παραπονούνται διά την διάρκειαν και τον μισθόν, άλλ' ό έργαζόμενος άναφέρει την συμφωνίαν και διά τ' άου, οι δε εργαζομένοι δεν άπειλούν άπεργίαν.

Συμπέρασμα της Φωνής της Κύπρου: Οι εργαζομένοι πρέπει να άπειλούν άπεργίαν έπι συμφωνήσαντε, κατά την παραβολήν του άμπελώνα των μισθόν, και την διάρκειαν της εργασίας.

Όσοι οι δικιοί μας εργαζομένοι για τ' άου, καλό Χριστιανός, «δεν πρέπει να παραβήνουν την συμφωνία και να κα-

τέρχωνται σε άπεργίες»!!!

Και συνεχίζει η Φωνή: «Ο Άπόστολος Παύλος δεν έπιτρέπει καθ' όλοκληρον την άπεργίαν, καταδικάζει δε όηδώς και έφανταστικούς τους μη έργαζομένους λέγον: «Εί τις σ' θέλει εργάζεσθε μηδέ έσθίετε». Επίσης η Άγία Γραφή λέγει: Πλοίσιας και πένης σ' ηνένησαν άλλήλους, άμφοτέρους δε ό Κύριος έποίησεν.

Όσοι οι άπόστολοι Παύλος ήσαν... κρητοφασιστές!, άξίοντες κύριο Κ.Κ. Παυλίδη! Και η Άγία και Ίεση Γραφή... κρητοφασιστικό! ταπεινό κατασκευάσμα... όμοιο με τ' άου πολλά της ντόπιας Εθνομορφωσής: «Άς άνοήθουν λοιπόν τ' άμνια τους και οι λίγοι παρασμενόμενοι άπ' το άποιο του Λάου» προλεταρίου.

ΠΑΡΑΙΝΕΣΕΙΣ..... Κ. Α. Π.

Ο «Δημοκράτης» σε άρθρον του πάνω στις «παραινέσεις» του Κληρίδη πού κ' αυτές ήλάτουν τους «Ακελικούς» άκολούθησαν «Κυπριακή Πολιτική» λέει και τα παρακάτω πού για τις μάξες των εργαζομένων άποτέλωνε μια άπροκάλυτη άποάλληψη:... Κι' αν είχαμε άνομα την πολιτική έξουσία σά χείρα πως μπορούμε κ. Κληρίδη δίχως βαρείς διομηχανίες, μηχανοποιημένη γεωργία, ήλεκτροκίνηση και ένα σωρό άλλες οικονομικοκοινωνικές (επαναστατικές) μεταβολές πού χρειάζονται χρόνια και χρόνια, να εφαρμόσουμε τις Κοινωνικές θεωρίες του Μάρξ και Έγκελς στην Κύπρο;

Και καταλήγει: «Δεν είναι αυτός ό σημερινός στόχος μας κ. Κληρίδη, δεν είναι αυτός ό σκοπός μας»!!

Και ύστερα να σ' άν λένε οι Έθνομόρφους πως τό ΑΚΕΛ είναι Κομμουνιστικό Κόμμα και ά ήγέτης του Κομμουνιστικού έπικίνδυνος πού έπιδλωσσει με μεταβλήσει τα πάντα με έργατα!!

ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΜΗΝΣΙΑ

ΣΚΟΠΙΜΗ ΠΑΡΑΣΠΩΠΗΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΩΝ ΚΤΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΙΑΣ ΕΙΚΟΣΑΕΤΙΑΣ

Ο πρώην γραμματέας της Συντεχνίας Κτιστών Λευκοσίαις κύριος Α. Φάντης, σε δηλώσεις του προς το συνάχτη του «Δημοκράτη» έπε πως η Συντεχνία Κτιστών συμπληρώνει αυτές τις μέρες τα δεκάχρονα της, πού θά τ' αιορτάσει στη διάρκεια του πού σκληρού άγώνα πού πραγματοποίησε ως τώρα.

Η δήλωση αυτή του άλλωτε γραμματέα της Συντεχνίας Κτιστών είναι άνακρίβης, και αν ό κ. Φάντης είναι σά καλά του και δεν έπαθε κ' αυτός άπο... άμνησία, έγινε με φανερό σκοπό να άγνοηθεί ή παλιά όρση της Συντεχνίας αυτής πού άπο τ' 1925 ως τ' 1935 (περίοδος

που δεν άναφέρθηκε άπο τον κ. Φάντη) έδωσε μια σειρά μαχητικών άγώνων για τ' άδικα των μελών της κάτω άπο την πύ άμειλιχη καταδίκη και την τρομοκρατία της Άστυνομίας (έποχή Τάσση) και πολλά άπο τ' άμαχητικά μέλη της άίχνης, καν σά μπουνηρούμα και ένα να πού πραγματοποίησε ως τώρα.

Η δήλωση αυτή του άλλωτε γραμματέα της Συντεχνίας Κτιστών είναι άνακρίβης, και αν ό κ. Φάντης είναι σά καλά του και δεν έπαθε κ' αυτός άπο... άμνησία, έγινε με φανερό σκοπό να άγνοηθεί ή παλιά όρση της Συντεχνίας αυτής πού άπο τ' 1925 ως τ' 1935 (περίοδος

Κι' αυτό όφείλεται στον άγώνα τους (τον άγώνα της γραφειοκρατίας) να παρουσιάσουν κάθε αλήθεια γύρω άπο τους άγώνες της Εργατικής Τάξης πού δε γίνανε κάτω άπο τη δική τους καθοδήγηση.

Γι' αυτό παραποιούν όκομα μια φορά την αλήθεια, χωρίς να λογαριάζουν πως οι πού πολλοί Οικοδόμοι θυμούντι ακόμα τις ώραιότερες σελίδες της Ιστορίας της Συντεχνίας τους.

Κι' αυτό όφείλεται στον άγώνα τους (τον άγώνα της γραφειοκρατίας) να παρουσιάσουν κάθε αλήθεια γύρω άπο τους άγώνες της Εργατικής Τάξης πού δε γίνανε κάτω άπο τη δική τους καθοδήγηση.

Γι' αυτό παραποιούν όκομα μια φορά την αλήθεια, χωρίς να λογαριάζουν πως οι πού πολλοί Οικοδόμοι θυμούντι ακόμα τις ώραιότερες σελίδες της Ιστορίας της Συντεχνίας τους.

Κι' αυτό όφείλεται στον άγώνα τους (τον άγώνα της γραφειοκρατίας) να παρουσιάσουν κάθε αλήθεια γύρω άπο τους άγώνες της Εργατικής Τάξης πού δε γίνανε κάτω άπο τη δική τους καθοδήγηση.

ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ & ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ «ΕΡΓΑΤΗΣ»

Στέλνετε ταχτικά τη συνδρομή σας στον «Εργάτη», όδός Άγ. Αντωνίου άρ. 1, Λευκωσία.

ΜΗΝ ΑΜΕΛΕΙΤΕ

Υπεύθυνος: Γ. Χειμαρρίδης Τύποις: Χρ. Γ. Σαυρινίδη & Υΐαν Λυκούργου 7, Λευκωσία